

แบบเสนอขออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาเอก (ฉบับเต็ม)

หลักสูตร ปรัชญาดุสิตบัณฑิต

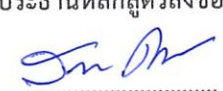
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

ระดับปริญญาเอก วิทยานิพนธ์ แบบ 1.1หน่วยกิต แบบ 2.1 36 หน่วยกิต

เข้าศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1 / 2563 พันสภาพ ภาคการศึกษาที่ 1 / 2569

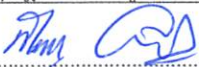
สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู กลยุทธ์ที่ 2 สร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
น.ส.พรรณนิการ์ สมัคร รหัสประจำตัว 63B74680101	ชื่อเรื่องภาษาไทย การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับ เสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู	1. กรรมการที่ปรึกษา ผศ.ดร. สุวรรณา จ้อยทอง ประธาน รศ.ดร.กันต์ฤทัย คลังพล กรรมการ อ.ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ กรรมการ
	ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON SOCIOLINGUISTIC THEORY AND ASSERTIVE BEHAVIOR TRAINING TO ENHANCE SPEAKING SKILL FOR COMMUNICATION OF STUDENTS TEACHER	2. นักศึกษาลงชื่อ (นางสาวพรรณนิการ์ สมัคร)27/ก.ค. 2564.....
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เป้าหมายสมรรถนะที่พึงประสงค์ในการผลิตครู กำหนดให้สมรรถนะใน การใช้ทักษะในการสื่อสารเป็นสมรรถนะหนึ่งที่มีความสำคัญ อันเป็นมาตรฐาน ความรู้และประสบการณ์วิชาชีพที่เป็นไปตามข้อบังคับคุรุสภา ซึ่งนักศึกษาวชิ ครถือได้ว่าเป็นกำลังสำคัญ ที่จะต้องมีความพร้อมในการก้าวสู่การเป็นครู ในอนาคตและควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะดังกล่าว เนื่องด้วยภาษา มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสาร ทั้งในการแสดงออกถึงความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด อีกทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับ การเรียนรู้อันนำไปสู่การพัฒนาการทางเขาวนปัญญาที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ สมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ตามข้อบังคับของสภาครูและบุคลากร ทางการศึกษา โดยระบุไว้ว่า จะต้องมีความรู้และสมรรถนะสำคัญด้านการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความรู้ด้านการใช้ภาษาไทยสำหรับครู โดยเฉพาะการพูด ที่เป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนเรามากที่สุด ดังนั้น การสื่อสารด้วยทักษะการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถสื่อสาร กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนา ให้เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลให้มีศักยภาพสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในวัย แห่งการศึกษาเล่าเรียน	3. ประธานที่ปรึกษาลงชื่อ (ผศ.ดร. สุวรรณา จ้อยทอง)27/ก.ค./2564.....
		4. ประธานหลักสูตรลงชื่อ (รศ.ดร.สมบัติ คชสิทธิ์)27/ก.ค. 2564.....

ลงชื่อ..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่ 27/ก.ค. 2564

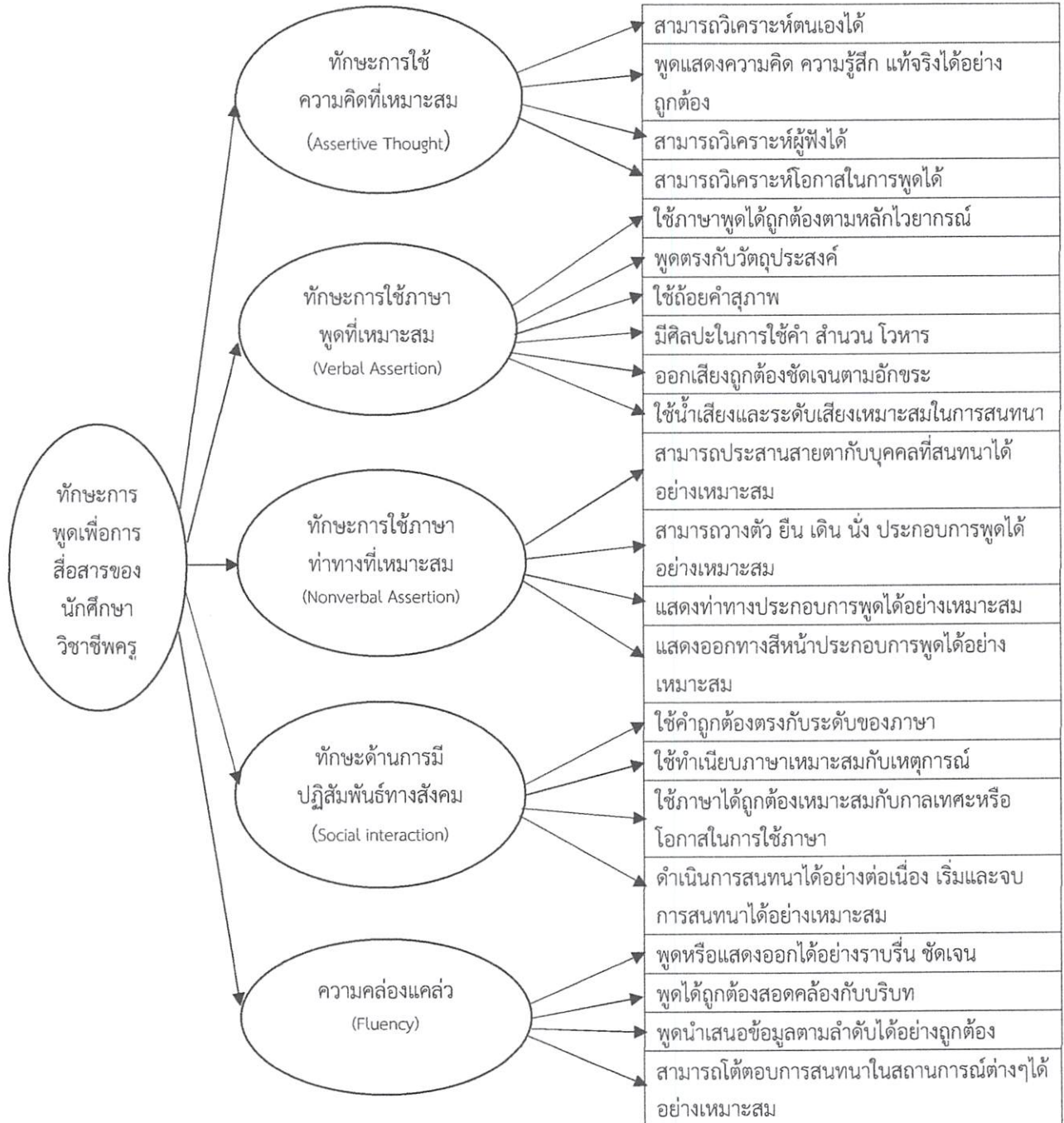
ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>การพูดจึงเป็นทักษะมีความเกี่ยวข้องและสำคัญอย่างมากสำหรับ นักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งจำเป็นต้องใช้การสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่าง ผู้สอนกับผู้เรียน เพราะการที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียน ในแต่ละรายวิชาได้มากน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของ การถ่ายทอดข้อมูลความรู้ของครูผู้สอนออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ บางครั้ง นักศึกษาวิชาชีพครูขาดทักษะในด้านการพูด จึงทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุ ตามจุดประสงค์เท่าที่ควร จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทักษะการ พูดเพื่อการสื่อสาร มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาของการสื่อสารด้านการพูดไว้ ได้แก่ ไชยวัฒน์ อารีโรจน์ (2557) เบญจวรรณ ศรีกุล (2561) อธิภัทร คำทัง และคณะ (2563) สรุปได้ว่า ปัญหาด้านทักษะการพูดเกิดจากสาเหตุความ ไม่เข้าใจขั้นตอนในการพูด ทำให้พูดววนเนื้อหาสับสน และไม่สามารถปรับ บุคลิกภาพได้ คือ การใช้สายตา ท่าทางประกอบการพูด และการใช้น้ำเสียง ไม่ชัดเจน การเรียบเรียงเนื้อหาไม่เป็นไปตามลำดับ เนื้อหาสาระไม่เพียงพอ จึงทำ ให้การพูดไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษามีความวิตกกังวล รู้สึกประหม่าและ ขาดความมั่นใจในการพูด นอกจากนี้ยังมีการใช้ถ้อยคำไทยผิดระดับภาษาอยู่ บ่อยครั้ง ทั้งนี้เป็นเพราะไม่ได้ตระหนักถึงการใช้ภาษาไทยที่มีความแตกต่างไป ตามปัจจัยด้านบริบทระหว่างบุคคล สถานที่ เวลา ทำให้ใช้ภาษาผิดระดับและไม่ เหมาะกับบริบท นอกจากนี้ปัญหาการสื่อสารของนักศึกษามักพบปัญหาเกี่ยวกับ การพูดออกเสียง โดยเฉพาะการออกเสียงไม่ชัดเจน เช่น เสียงสระ เสียงพยัญชนะ ซึ่งพบว่าปัญหาทั้งหมดส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากนักศึกษาไม่ได้ฝึกฝนการพูดอย่าง สม่าเสมอด้วยวิธีการที่เป็นระบบ รวมทั้งขาดเทคนิควิธีในการฝึกทักษะการพูดที่ ถูกต้อง ฉะนั้นปัญหาดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องหาวิธีการแก้ไข ปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดทักษะการพูดด้วย กระบวนการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ครูคือบุคคลสำคัญที่จะเป็นผู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีทักษะด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการประยุกต์รูปแบบ การเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึก พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมทักษะ เหล่านี้ โดยมีแนวคิดที่ว่า การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา ความสามารถทางด้านภาษาและพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมของบุคคล สามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้ เพื่อช่วยให้เกิดทักษะและเสริมสร้างความเชื่อมั่นใน การสื่อสาร ตลอดจนเป็นการช่วยให้บุคคลมีการเรียนรู้ และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ของ Vygotsky Canale and Swain และ Savignon ที่มีแนวคิดร่วมกันว่าการเรียนรู้ภาษาของ บุคคลเป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและ วัฒนธรรมในสถานการณ์ ต่าง ๆ การเรียนรู้ภาษาเป็นทั้งกระบวนการภายในคือการพัฒนาทางด้าน ปัญญา ของบุคคล และเป็นกระบวนการซึ่งต้องอาศัยการสื่อสารโดยการปฏิสัมพันธ์กับ บุคคลและสิ่งแวดล้อม และการเรียนรู้ภาษาจะต้องเกิดขึ้นในบริบทเพื่อให้ผู้เรียน มีความเข้าใจหน้าที่ของภาษาในการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดง ออกที่เหมาะสม ซึ่งแนวคิดนี้พัฒนามาจากแนวคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยมที่ มีความเชื่อว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ฉะนั้นจึงสามารถ เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก การวางเงื่อนไขแบบโอเปอเรนท์ หรือทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ และ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เป็นหลักการเรียนรู้ที่นำไปใช้เป็นพื้นฐานของแนวคิด</p>	

ลงชื่อ..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่..... 27 ก.ค./2564.....

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>การฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมของบุคคล ซึ่งสามารถเรียนรู้และฝึกฝนให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสมได้</p> <p>ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางสำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีวะครู ด้วยการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม ซึ่งจะต้องวางรากฐานจากตัวครูให้มีทักษะและศักยภาพพร้อมที่จะสื่อสาร ตลอดจนถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เปรียบเสมือนด่านปราการขั้นแรก อันเป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาวิชาชีวะครูให้มีทักษะความพร้อมในการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ก่อให้เกิดความเข้าใจ สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน ผู้ร่วมงาน และบุคคลอื่นๆในสังคม อันเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนได้มากที่สุด มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของคุรุสภา มีความพร้อมในการเข้าสู่วิชาชีพครู สามารถรับใช้สังคมและประเทศชาติต่อไป</p> <p>คำถามการวิจัย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมสำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีวะครูมีอะไรบ้าง 2. รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีวะครู มีลักษณะเป็นอย่างไร 3. ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีวะครู เป็นอย่างไร <p>วัตถุประสงค์การวิจัย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีวะครู 2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีวะครู 3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีวะครู <ol style="list-style-type: none"> 3.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีวะครูก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม 3.2 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีวะครู ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม 	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>สมมติฐานการวิจัย</p> <p>1. ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน</p> <p>2. พัฒนาการด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม มีพัฒนาการสูงขึ้นตามลำดับ</p> <p>กรอบแนวคิดในการวิจัย</p> <p>การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้</p> <p>ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากมาตรฐานความรู้ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา (4 ปี) และสาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ เอกสาร ทฤษฎี แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากนักรการศึกษา ได้แก่ Harris (1974), Canale & Swain (1980), Weir (1993), Goh (2007), Richards (2008), WA (2013), สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540), ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์ (2548), พรสวรรค์ สีป้อ (2550) และศึกษาวิเคราะห์ เอกสาร ทฤษฎี แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมจากนักรการศึกษา ได้แก่ Salter (1949), Bulter (1976), Alberti & Emmons (1978), Zimmerman & Luecke (2010), หลุย จำปาเทศ (2533) เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ดังภาพที่ 1</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสนประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
----------------------------	------------------------------	-----------------

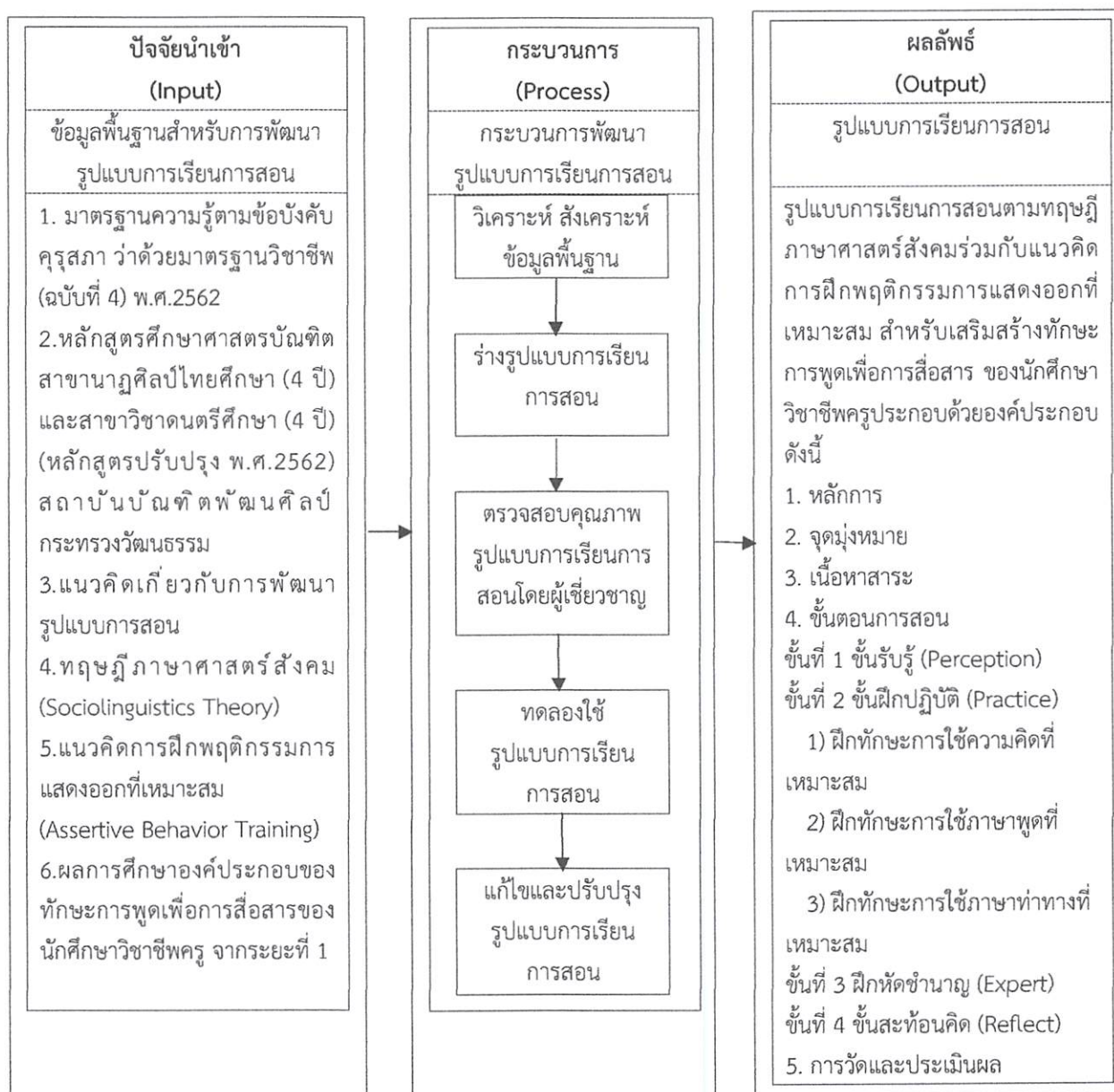

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดองค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
---------------------------	------------------------------	-----------------

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครูจากการวิจัยในระยะที่ 1 ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ตลอดจนองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู นำมาสู่การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยการศึกษาวเคราะห์และสังเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีต่างๆจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมสำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญและทดลองนำร่องใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้สอนจริง โดยกำหนด ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ตัวแปรตาม คือ ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ดังปรากฏในภาพที่ 3</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>ตัวแปรต้น (Independent Variable)</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 250px; margin: 10px auto;"> <p>การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> </div> </div> <div style="text-align: center;"> <p>ตัวแปรตาม (Dependent Variable)</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 250px; margin: 10px auto;"> <p>ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการใช้ความคิดที่เหมาะสม (Assertive Thought) - ทักษะการใช้ภาษาพูดที่เหมาะสม (Verbal Assertion) - ทักษะการใช้ภาษาท่าทางที่เหมาะสม (Nonverbal Assertion) - ทักษะด้านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction) - ความคล่องแคล่ว (Fluency) </div> </div> </div>	

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดการศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>1. รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผนหรือแนวทางที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจากองค์ประกอบต่างๆอย่างเป็นระบบและมีส่วนสัมพันธ์กันบนพื้นฐานของแนวคิดทฤษฎีอย่างถูกหลักวิชาเพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ ขั้นตอนการสอน การวัดและประเมินผล ระบบสังคม หลักในการแสดงออก และระบบสนับสนุน</p> <p>2. รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังเคราะห์ร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 4 ขั้นตอนดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นรับรู้ (Perception) เป็นขั้นการให้ความรู้เรื่องการใช้ภาษาพูดให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ ตลอดจนแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสม เพื่อช่วยผู้เรียนได้เรียนรู้และสามารถเลือกใช้ทักษะการแสดงออกอย่างเหมาะสม นำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ได้</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย เน้นองค์ประกอบที่จำเป็นของพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสม แบ่งการฝึกออกเป็น 3 ทักษะ ได้แก่</p> <p>1) ทักษะการใช้ความคิดที่เหมาะสม (Assertive Thought) เป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกการคิดวิเคราะห์ตนเองในฐานะผู้พูดว่าต้องการสื่อสารด้วยจุดประสงค์ใด ตลอดจนแสดงออกถึงความคิดและความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองอย่างเหมาะสม สามารถวิเคราะห์ผู้ฟังว่าเป็นใคร เพื่อกำหนดเนื้อหาของสารให้สามารถเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารให้เหมาะสมกับผู้ฟัง โดยคำนึงถึงอายุ เพศ วัย และบริบทของผู้รับสาร ตลอดจนสามารถวิเคราะห์โอกาสในการพูดว่าเป็นเช่นใด เพื่อให้สามารถเลือกใช้คำพูดให้เหมาะกับผู้ฟังในสถานการณ์ต่างๆได้</p> <p>2) ทักษะการใช้ภาษาพูดที่เหมาะสม (Verbal Assertion) เน้นการใช้ภาษาพูดให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สื่อสารตรงกับวัตถุประสงค์ ด้วยถ้อยคำสุภาพและมีวาทศิลป์ในการพูด ฝึกการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตามอักขระ ตลอดจนฝึกการใช้น้ำเสียงเพื่อสื่ออารมณ์ให้เหมาะสมกับการสนทนาและสัมพันธ์กับข้อความที่สื่อสาร</p> <p>3) ทักษะการใช้ภาษาท่าทางที่เหมาะสม (Nonverbal Assertion) เป็นขั้นตอนการฝึกทักษะการใช้ท่าทางประกอบการพูด หรือใช้สื่อความหมายแทนคำพูด ได้แก่ การประสานสายตา (Eye Contact) การวางตัว (Body Posture) การแสดงท่าทาง (Gesture) การแสดงออกทางสีหน้า (Facial Expression)</p> <p>ขั้นที่ 3 ฝึกหัดชำนาญ (Expert) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะความรู้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องประมวลความรู้จากขั้นที่ 1 และประสบการณ์ที่ได้จากการฝึกทักษะย่อยในขั้นที่ 2 มาปฏิบัติเป็นทักษะที่สมบูรณ์ สามารถดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มและจบการสนทนา ได้ตอบการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะหรือโอกาสในการใช้ภาษา</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลการฝึกปฏิบัติ (Evaluate) เป็นขั้นตอนการประเมินทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสม โดยให้ผู้เรียนได้รู้ถึงผลการปฏิบัติ ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดียิ่งขึ้นด้วยการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) จากครูผู้สอน</p> <p>3. นักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง ผู้เรียนในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาานาฏศิลป์ไทยศึกษา (4 ปี) และสาขาคณตรีไทยศึกษา (4 ปี) สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม</p> <p>วิธีดำเนินการวิจัย</p> <p>1. ระเบียบวิธีวิจัย</p> <p>การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา ใช้แบบแผนการทดลองโดยใช้การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) ใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวแบบวัดอนุกรมเวลา (One group Pretest - Posttest Time series design) ซึ่งเป็นการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว มีการวัดซ้ำตามเวลาที่กำหนด โดยการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง เพื่อศึกษาตัวแปรตามที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษา คือ ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้</p> <p>ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออก สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาวิชาชีพครู</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครูแสดงเป็นแผนภาพ ดังนี้</p>	<p>ข้อมูลที่เพิ่มเติม</p>
	<p>1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร หลักการแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มาตรฐานความรู้ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา (4 ปี) และสาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2562) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม 2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียน 3. ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม แนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม 4. ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู 5. สังเคราะห์องค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู
	<p>2. ตรวจสอบความเป็นไปได้ของนิยามร่างองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างแบบสอบถามวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครูครอบคลุมตามนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนด 2. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการหาค่า IOC และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3. นำแบบสอบถามวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่ในนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ
	<p>3. ตรวจสอบคุณภาพขององค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาวิชาชีพครู</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2. เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษาและสาขาดนตรีไทยศึกษา สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม 3. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมลิสเรล (Lisrel) 4. สรุปเป็นองค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู
	<p>ภาพที่ 4 ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา (4 ปี) และสาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 12 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง</p> <p>1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา (4 ปี) และสาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 5 วิทยาลัย</p> <p>1.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>เป็นตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทักษะการใช้ความคิดที่เหมาะสม (Assertive Thought) 2) ทักษะการใช้ภาษาพูดที่เหมาะสม (Verbal Assertion) 3) ทักษะการใช้ภาษาท่าทางที่เหมาะสม (Nonverbal Assertion) 4) ทักษะด้านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction) 5) ความคล่องแคล่ว (Fluency) <p>1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง</p> <p>ใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ด้วยการจับสลาก กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ของ Krejcie & Morgan (1970) มีขั้นตอนในการสุ่ม โดยแบ่งกลุ่มวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 12 วิทยาลัย ออกเป็น 5 ภาค จากนั้นสุ่มจังหวัดของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม มาจำนวน 5 จังหวัด จากทั้งหมด 5 ภาค ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ภาคกลาง ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย 2) ภาคตะวันออก ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ 4) ภาคเหนือ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ 5) ภาคใต้ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง 	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท์</p> <p>1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล 1.5.1 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เสนอต่อผู้อำนวยการวิทยาลัย 5 วิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 1.5.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขา นาฏศิลป์ไทยศึกษา (4ปี) และสาขาดนตรีไทยศึกษา (4ปี) สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 5 วิทยาลัย โดยใช้วิธีส่งแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูลด้วย Google Forms</p> <p>1.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 1.6.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาความถูกต้องและสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) 1.6.2 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อและคะแนนรวมทั้งฉบับ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ 1.6.3 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ 1.6.4 วิเคราะห์องค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (Lisrel) 1.6.5 วิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้แสดงความสอดคล้อง ระหว่างองค์ประกอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (Lisrel) 1.6.6 วิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้แสดงความสอดคล้อง ระหว่างองค์ประกอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครูกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (Lisrel) ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (X²: Chi-square) ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยของส่วนเหลือคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA: Root Mean Square Error of Approximation) ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดล (GFI: Goodness of Fit Index) ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลที่ปรับแก้แล้ว (AGFI: Adjusted Goodness of Fit Index) ค่าดัชนีความความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI: Comparative Fit Index) และค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN: Critical N)</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสนประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
<p>ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู มีรายละเอียดดังแผนภาพดังนี้</p>		
<p>1. ร่างรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู และเครื่องมือประกอบรูปแบบการเรียนการสอน</p>	<p>1. นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการสังเคราะห์ในระยะที่ 1 มาพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 2. กำหนดจุดมุ่งหมายของรูปแบบการเรียนการสอน 3. ร่างหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน 4. กำหนดเนื้อหาของรูปแบบการเรียนการสอน 5. วิเคราะห์ สังเคราะห์ ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอน และคำอธิบายขั้นตอนการสอน 6. ร่างการวัดและประเมินผลตามรูปแบบ 7. ร่างรูปแบบการเรียนการสอน และเครื่องมือประกอบรูปแบบการเรียนการสอน</p>	
<p>2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p>	<p>1. สร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู 2. สร้างและหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู 3. สร้างและหาคุณภาพแบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู</p>	
<p>3. ประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p>	<p>1. สร้างแบบประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนและแบบประเมินเครื่องมือประกอบรูปแบบการเรียนการสอน 2. ประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่โดยผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ</p>	
<p>ภาพที่ 5 ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคม ร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออก สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p>		

ลงชื่อ..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วันที่ 27/ก.ค. 2564

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู และเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน</p> <p>2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>2.1 รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>2.2 เครื่องมือประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่</p> <p>2.2.1 คู่มือการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>2.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>2.3 แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>2.4 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ</p> <p>2.5 แบบประเมินทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ใช้ในการทดสอบระหว่างเรียน จำนวน 5 ฉบับ แต่ละฉบับเป็นแบบทดสอบปฏิบัติการพูด โดยให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบรูบริค</p> <p>2.6 แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมแสดงออกระหว่างเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยใช้ระบบบันทึกความถี่ของพฤติกรรม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาพูดที่เหมาะสม ตอนที่ 2 สังเกตพฤติกรรมใช้ภาษาท่าทางที่เหมาะสม</p> <p>3.การเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พร้อมเครื่องมือประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ คู่มือการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการเรียนการสอน และรวบรวมข้อมูลนำค่าคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)</p> <p>4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เป็นการพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ (IOC) ซึ่งเป็นการพิจารณาความถูกต้องและสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับรูปแบบการเรียนการสอน ทั้งนี้การพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาจะต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือได้</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออก สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาวิชาชีพครู มีรายละเอียดดังแผนภาพดังนี้</p>	<div style="display: flex; flex-direction: column; align-items: center;"> <div style="display: flex; align-items: center; margin-bottom: 20px;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-right: 10px;">1. การเตรียมการทดลอง</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; flex-grow: 1;"> <ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดประชากร เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา (4ปี) และสาขาคณตรีไทยศึกษา (4ปี) สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม 3. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้อง จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling) </div> </div> <div style="display: flex; align-items: center; margin-bottom: 20px;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-right: 10px;">2. ทดลองใช้รูปแบบการสอน</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; flex-grow: 1;"> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู 2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 20 ชั่วโมง 3. ทดสอบระหว่างเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู ฉบับที่ 1 - 5 4. ประเมินพฤติกรรมด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู 5. ทดสอบหลังเรียน หลังจากจบชั่วโมงที่ 20 ไปแล้ว 1 สัปดาห์ </div> </div> <div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-right: 10px;">3. การวิเคราะห์ข้อมูล</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; flex-grow: 1;"> <ol style="list-style-type: none"> 1. เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู ของนักศึกษาก่อนเรียน-หลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบที (t - test Dependent) 2. เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครูในแต่ละช่วงเวลาโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (One - Way Analysis of Variance with Repeated Measures) 3. วิเคราะห์ข้อมูลการสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม โดยการรวบรวมความถี่จากการสังเกต แล้วนำมาคำนวณหาค่าร้อยละ 3. สรุปข้อสังเกตที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) </div> </div> </div>

ภาพที่ 6 ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตาม ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา (4 ปี) และสาขาคันตริไทยศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) สังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 12 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และ วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง</p> <p>2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตาม ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา (4 ปี) และสาขาคันตริไทยศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562) สังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 1 แห่ง แห่งละ 1 ห้องเรียน</p> <p>2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตาม ทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>ตัวแปรตาม คือ ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง</p> <p>ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดังนี้</p> <p>ขั้นตอนที่ 1 สุ่มจากระดับภาค มาจำนวน 1 ภาค จากทั้งหมด 5 ภาค ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ภาคกลาง ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ศาลายา) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย 2) ภาคตะวันออก ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ 4) ภาคเหนือ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ 5) ภาคใต้ ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และ วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง <p>ขั้นตอนที่ 2 สุ่มจากภาค มา 1 วิทยาลัย</p> <p>ขั้นตอนที่ 3 สุ่มจากระดับชั้นมา 1 ห้องเรียน</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>4.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย</p> <p>4.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้มาจากการพัฒนาเครื่องมือในระยะที่ 2 ประกอบด้วย</p> <p>4.2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>4.2.2 แบบประเมินทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>4.2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>5. การเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>5.1 ระยะก่อนการทดลองสอน</p> <p>5.1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน และเครื่องมือประกอบรูปแบบการเรียนการสอน</p> <p>5.1.2 ดำเนินการประเมินความรู้ก่อนการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู</p> <p>5.2 ระยะทดลองสอน</p> <p>5.2.1 ผู้วิจัยทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยใช้ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง</p> <p>5.2.2 ดำเนินการวัดความรู้ระหว่างเรียนจำนวน 5 ครั้ง ด้วยแบบประเมินทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู ฉบับที่ 1 – 5</p> <p>5.2.3 ประเมินพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยในการสังเกตผู้วิจัยจะใช้วิธีการบันทึกวิดีโอจากการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษา</p> <p>5.3 ระยะหลังการทดลองสอน</p> <p>5.3.1 หลังการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม สำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ 5 ไปแล้ว 1 สัปดาห์</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>6.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>วิเคราะห์ข้อมูลผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคัมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมสำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างก่อนกับหลังทดลองของกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติทดสอบที (t – test Dependent) จากนั้นเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครูในแต่ละช่วงเวลาโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (One – Way Analysis of Variance with Repeated Measures) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยการหาค่าร้อยละ</p>	
	<p>ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคัมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมสำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครู 2. ได้แนวทางในการพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่ดี สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพครูได้อย่างถูกต้องเหมาะสม 3. ครูผู้สอนได้แนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคัมร่วมกับแนวคิดการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมสำหรับเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาวิชาชีพครูไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ เพื่อส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษาวิชาชีพครูให้มีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ 4. ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้ในการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในทุกระดับการศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 	
	<p>เอกสารอ้างอิง</p> <p>ไชยวัฒน์ อารีโรจน์ .(2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษา ค้นคว้าสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.</p> <p>ธีรภัทร คำทัง, ธัญญา สังขพันธ์านนท์ และณรงค์กรรณ รอดทรัพย์. (2563).สถานภาพการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้ภาษาไทย. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2563 : 71-97.</p> <p>เบญจวรรณ ศรีกุล .(2561). การเสริมสร้างทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษากลุ่มภาคใต้ตอนบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.</p> <p>พรสวรรค์ สี่ป้อ.(2550).สุดยอคววิธีสอนภาษาอังกฤษ.กรุงเทพ : อักษรเจริญทัศน์.</p>	

ชื่อ-สกุล รหัสประจำตัว	หัวข้อโดยย่อ (Concept Paper)	ข้อมูลเพิ่มเติม
	<p>ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์. (2548). การพัฒนารูปแบบการสอนที่ผสมผสานวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยา และแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>หลุย จำปาเทศ. (2533). จิตวิทยาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p> <p>Alberti, R. E; & Emmons, M.L. (1978). <i>Your Perfect Right</i>. California : Impact.</p> <p>Canale, M., & Swain, M. (1980). <i>Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and learning</i>. New York : Applied linguistics.</p> <p>Constance Zimmerman & Richard A. Luecke .(2010). <i>Asserting Yourself at Work</i>. United States of America. American Management Association.</p> <p>Goh,C. C. M. (2007). <i>Teaching Speaking in the Language Classroom</i> . Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.</p> <p>Harris, D.P. (1974). <i>Testing English as a Second Language</i>. New York : McGraw Hill.</p> <p>Richards J.C. (2008). <i>Approaches and methods in language teaching</i>. New York: Cambridge University Press.</p> <p>Salter, A .(1949). <i>A condition reflex therapy</i>. New York. Farrar Straus.</p> <p>Vygotsky, L. S. (1987). <i>Thinking and speech</i>. New York : Plenum Press.</p> <p>Weir, C. J. (1993). <i>Communicative Language Testing</i>. New York. Prentice Hall International</p>	